

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 14Csp/217/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919205705
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Bičová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7919205705.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňou JUDr. Dianou Bičovou, v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníková 3479/3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, proti žalovanému: U. Y., P.. XX.XX.XXXX, Y. O.. U. XXX/XX, XXX XX U. W., o zaplatenie 15,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 15,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15,- Eur od 18.12.2016 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu dňa 18.12.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 15,- Eur ako istiny, odplaty vo výške 27,72 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- Eur, zmluvného úroku vo výške 41,70 % ročne zo sumy 99,- Eur od 17.12.2015 do 18.1.2016, zo sumy 71,- Eur od 19.01.2016 do 19.2.2016, zo sumy 43,- Eur od 20.02.2016 do 17.3.2016 a zo sumy 15,- Eur od 18.3.2016 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 42,72 Eur od 18.12.2016 do zaplatenia, a náhrady trov konania.

Žalobca oprel svoj nárok o Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenú dňa 17.12.2015, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 99,00 Eur, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť úver a uhradiť odplatu vo výške 27,72 Eur a úrok vo výške 41,70 % ročne z poskytnutého úveru do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. do 17.12.2016. Zmluvou sa zároveň dohodlo, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote splatnosti dohodnutej v zmluve, je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur a za každú upomienku 30,- Eur, t.j. v danom prípade 180,- Eur.

Žalovaný do dňa podania žaloby zaplatil sumu 84,- Eur.

2. Súd doručil žalovanému žalobu spolu s uznesením sp. zn. 14Csp/217/2019 - 33 zo dňa 22.01.2020 podľa ust. § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), aby sa v lehote určenej súdom písomne vyjadril k žalobe. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 03.02.2020.

3. Žalovaný sa v lehote určenej súdom k žalobe nevyjadril.

4. Súd následne nariadil na deň 23.06.2020 pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobca podaním doručeným súdu až dňa 24.06.2020 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a súčasne

žiadal súd, aby rozhodol na základe predložených listinných dôkazov. Súd v zmysle ust. § 180 CSP rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to: Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenú dňa 17.12.2015, Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, a zistil tento skutkový stav veci:

6. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.12.2015 súd konštatuje, že sa jedná o formulárové tlačivo, ktoré sa doplňuje vpísaním potrebných údajov do na to určených koloniiek. Na základe predmetnej zmluvy žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkovi sumu 99,- Eur a dlžník sa zaviazal zaplatiť túto sumu spolu s odplatom pri poskytnutí úveru a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia v dohodnutom termíne činí 69,- Eur t.j. zaplatiť celkovú čiastku 168,- Eur. V bode 2. Zmluvy bola dohodnutá odplata pri poskytnutí peňazí vo výške 27,72 Eur, čo podľa údajov obsiahnutého v zmluve predstavuje RPMN 28 % vypočítanú podľa vzorca uvedeného vo VOP. Úroková sadzba zmluvného úroku bola dojednaná vo výške 41,70 % ročne, čo činí 41,28 Eur pri riadnom splatení úveru do termínu splatnosti. Celkovú čiastku úveru v sume 168,- Eur sa žalovaný zaviazal uhradiť v lehote konečnej splatnosti do 17.12.2016. V zmluve sa nachádza úprava, podľa ktorej je dohodnutá zmluvná pokuta 33,- Eur pre prípad, ak žalovaný neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote splatnosti a tiež poplatok za každú vystavenú upomienku v sume 30,- Eur. Výška priemernej RPMN bola v zmluve uvedená v sadzbe 23,66 %.

V závere Zmluvy sa uvádza časť označená ako „potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru, z ktorého súd konštatuje, že finančné prostriedky boli žalovanému odovzdané oproti zmenke.

7. Z bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru súd konštatuje, že veriteľ upozornil spotrebiteľa, že v prípade nesplatenia spotrebiteľského úveru vznikne za podmienok stanovených v zmluve spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť dohodnutú čiastku a upomienky, okamžite splatiť celý dlh, povinnosť platiť úroky z omeškania, nahradiť škodu vo výške, v ktorej nie je krytá úrokom z omeškania, zmluvnú pokutu a uhradiť náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva a veriteľovi vznikne právo na realizáciu zabezpečenia uvedeného v zmluve, právo na odstúpenie od zmluvy a/alebo právo domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom orgáne.

8. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

9. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia OZ nie sú žiadne pochybnosti, že toto konanie má spotrebiteľský charakter, keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.11.2015 vznikla medzi žalobcom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti, resp. inej podnikateľskej činnosti (t.j. poskytovanie úverov) a žalovaným ako fyzickou osobou spotrebiteľa, čo napokon vyplýva aj z názvu Zmluvy zo dňa 17.12.2015.

11. Podľa § 1 ods. (2) zákona č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 1 ods. 3 písm. f) cit. zákona, spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov

viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona.

13. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

15. Podľa § 1 ods. 4 cit. nariadenia, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

16. Podľa § 1a ods. 1 cit. nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

17. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

18. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Na základe vykonaného dokazovania bolo súdu nesporne preukázané, že medzi stranami sporu uzavretím Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.12.2015 vznikol záväzkový právny vzťah spotrebiteľského charakteru ako to bolo uvedené v bode 11. odôvodnenia rozsudku. Súd ďalej zistil, že finančné prostriedky boli žalovanému odovzdané oproti zmenke, čo však odporuje ustanoveniu § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Zo Zmluvy vyplýva, že sa jedná o tzv. spôsob poskytnutia úveru, a preto súdu nevychádza iný logický záver než ten, že žalovanému bola poskytnutá hotovosť napriek tomu, že to s účinnosťou od 1.6.2014 zakazuje ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z..

20. Vzhľadom na to, že pri výške úveru menej ako 100 € sa nejedná o úver, na ktorý by sa vzťahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bolo treba posúdiť vec podľa právnej úpravy svojej povahy najbližšej. V tomto prípade má súd za to, že zmluva o pôžičke ako reálny kontrakt podľa § 657 a nasl. OZ bude svojou úpravou najbližšia. Aj keď sa na daný záväzkový vzťah nemôže aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z., nie je v danej veci sporné, že sa jedná o spotrebiteľský záväzok, ktorý bude podliehať úprave OZ a iným všeobecne záväzným právnym predpisom, ktoré súd citoval vyššie. Spotrebiteľské zmluvy ex offo podliehajú súdnej kontrole, či plnenia, ktorých sa veritelia od spotrebiteľov domáhajú, sa neuplatňujú na základe neprijateľných podmienok, príp. neplatne dohodnutých dojednaní, a teda celkové plnenie spotrebiteľa je potrebné vždy posúdiť s rozsahom nároku, aký dodávateľovi podľa doložených dôkazných prostriedkov svedčí. Takto súd podrobil kontrole aj Zmluvu zo dňa 17.12.2015, a to aj napriek skutočnosti, že žalovaný bol v konaní pasívny a tvrdenia žalobcu nepoprel. Súd v zmysle § 295 CSP vykonal v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu, a zistil nasledovné: Vychádzajúc z definície pojmu „odplata“ podľa § 1 ods. 1 nariadenia 87/1995 Z.z., súd zistil, že v tomto prípade mu zodpovedá zmluvný úrok kapitalizovaný sumou 41,28 Eur (41,70 % z 99 Eur), pričom v zmluve sa nachádza aj údaj o výške odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov v sume 27,72 Eur, čo

podľa názoru súdu predstavuje tzv. poplatok za poskytnutie úveru. Za situácie, že „odplatom“ mala byť celková suma 69,- Eur, t.j. 27,72 Eur + 41,28 Eur, ide o sumu rovnajúcu sa 69,70 % z výšky poskytnutého úveru. Súd preverovaním na portáli Ministerstva financií SR zistil, že priemerná RPMN v 3. štvrtroku roku 2015, ktorý predchádzal uzavretiu Zmluvy (Zmluva je zo dňa 17.12.2015), bola 23,66 % u pôžičiek so splatnosťou do 1 roka, a teda najvyššia prípustná výška celkovej odplaty mohla byť 47,32 %. Takto žalobcom vyžadovaná odplata vo výške 69,- Eur, predstavujúca 69,70 % z výšky poskytnutej pôžičky, je v rozpore so zákonom, súd ju vyhodnotil ako neplatnú a preto ju žalobcovi nepriznal. Súčasne podľa § 41 OZ bola táto časť Zmluvy súdom vyhlásená za neplatnú ako celok a nárok z neho vychádzajúci nebol žalobcovi priznaný.

Súd napokon dodáva, že ak úverová zmluva uvádza, že RPMN je 28 % pre danú zmluvu, táto hodnota je určená nesprávne. Samotný zmluvný úrok činil 41,70 % a je preto vylúčené, aby RPMN bola nižšia než výška samotného úroku. Už iba z tohto dôvodu ako aj zo skutočnosti, že úver bol poskytnutý v hotovosti, by bol vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov.

21. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal tiež zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur, a to ako sankcie pre prípad, že spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v Zmluve. Podľa § 545a OZ platí, že neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Súd zo Zmluvy zo dňa 17.12.2015 zistil, že zmluvná pokuta bola vopred zadaná v nezmeniteľnej výške fixne v sume 33,- Eur, a to bez ohľadu na to, aká výška úveru (pôžičky) je poskytovaná spotrebiteľovi a bez ohľadu na to, aký dlh je predmetom sporu. Z uvedeného je zrejmé, že dlžník by bol povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške aj v prípade, ak by na úvere nezaplatil nič, ale súčasne aj vtedy, ak by dlhoval už iba 1,- Eur. Takto spôsob, akým je zmluvná pokuta upravená v Zmluve svedčí o tom, že nebola predmetom osobitného vyjednávania či určovania v čase uzavretia zmluvy a nereflektovala prípadne celkovú výšku plnenia zo strany dlžníka. Súd má za to, že takto určená t.j. nie osobitne dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvou podmienkou, na základe čoho súd sumu zmluvnej pokuty žalobcovi vôbec nepriznal.

22. Obdobným spôsobom je obsiahnutá v Zmluve suma „poplatku za upomienku“, kde sa spotrebiteľ zaviazal zaplatiť za každú upomienku čiastku 30,- Eur. V konaní sa žalobca domáha zaplata sumy za upomienky v celkovej výške 180,- Eur t.j. v sume, ktorá značne prevyšuje samotnú sumu pôžičky spolu s príslušenstvom. Nad rámec je treba zdôrazniť aj to, že žalobca nepreukázal existenciu ani jednej z upomienok, tieto súdu nepredložil, a preto žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Súd poukazuje na rozsudok NS SR, sp.zn. 4 Obo 13/2011 zo dňa 28.09.2011, podľa ktorého dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho prospech. Dôkazné bremeno o určitých skutočnostiach ležia na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Súd na základe vyššie uvedených skutočností žalobcovi sumu za upomienky vo výške 180,- Eur nepriznal.

23. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatok z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Keďže úver mal byť v celosti zaplatený dňom 17.12.2016, od 18.12.2016 je žalovaný v omeškaní, a preto súd priznal úrok z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy 15,- Eur od 18.12.2016 až do zaplata. Vo zvyšku nároku súd žalobu čo do úroku z omeškania za dobu dlhšiu než priznal súd, zamietol.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal zaplata celkovo sumy 255,72 Eur (istina 15,- Eur, poplatok za upomienky 180,- eur, zmluvná pokuta vo výške 33,- Eur, odplata 27,72 Eur,) súd

mu priznal sumu 15,- Eur, čiže jeho úspech v spore predstavoval 5,86 % a úspech žalovaného 94,14 %, pričom prevažne úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli. Súd takto žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods. 1 CSP) v troch vyhotoveniach.

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.